

Afsnit IX. Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser.

Kapitel 21.

Til § 238.

At loven træder i kraft straks og ikke først fra begyndelsen af det skatteår, for hvilket lovens regler første gang skal anvendes, betyder f. eks., at der kan forholdes i overensstemmelse med lovens regler ved selvangivelsens udformning og ligningens foretagelse for skatteåret 1956—57. Bestemmelsen i 3. punktum om, at kapitalvindingsreglerne med hensyn til fortjeneste eller tab på visse aktiver først finder anvendelse på afhændelser m. v., der foretages efter udgangen af 1955, hænger sammen med bestemmelserne i §§ 131 og 132, hvorefter for de omhandlede aktivers vedkommende værdien pr. 1. januar 1956 kan tages som udgangspunkt for beregningen af eventuel kapitalvinding eller tab.

Til §§ 239 og 240.

Når den nugældende lovgivnings regler ved § 239 ophæves samtidig med den nye lovs ikrafttræden, ville dette betyde, at der fra lovens ikrafttræden og indtil begyndelsen af det skatteår, for hvilket den ny lov skal gælde, ikke fandtes nogen beskatningshjemmel, medmindre man ved bestemmelsen i § 240 havde opretholdt denne beskatningshjemmel.

Under spørgsmål vedrørende beskatningen, jfr. § 240, falder ikke blot reglerne om skattepligten og skatteberegningen, men også skatteopkrævningen.

Under spørgsmål, der vedrører strafansvar for oplysninger, falder både den skattepligtiges oplysning til brug ved hans egen skatteansættelse (selvangivelse m. v.) og oplysninger, der afgives til brug ved en andens skatteansættelse. Når reglerne i kontrollovens § 13, stk. 4, om offentliggørelse i Statstidende af skatteydernes navne i grovere skattebesvigelssager ikke er optaget i nærværende forslag, jfr. bemærkningerne til § 201, ville det være lidet rimeligt, om denne bestemmelse efter lovens ikrafttræden skulle kunne bringes til anvendelse med hensyn til skattebesvigelser for tidligere skatteår, og man har derfor ved bestemmelsen i § 240, 2. punktum, udelukket dette. Også her vil der, som omtalt under bemærkningerne til § 201, kunne blive spørgsmål om at søge efterbetalings-

sagen afgjort ved en af anklagemyndigheden mod den pågældende ved de ordinære domstole rejst sag.

Til § 241.

Med hensyn til ekstraordinære tilskud til pensionsordninger har man allerede under den nugældende lovgivning i praksis indrømmet afskrivningsret, men efter regler, der i visse henseender er forskellige fra den foreslåede regel i § 12, nr. 2. Endvidere hjemler § 12, nr. 3, en afskrivningsret for ekstraordinære tilskud til hjælpe- eller understøttelsesfunds, hvilket betegner en udvidelse i forhold til de gældende regler. Man må finde det rettest, at alle ekstraordinære tilskud af den omhandlede art, der er ydet i indkomstår, hvorpå nærværende forslags regler om indkomstopgørelsen ikke finder anvendelse, fortsat behandles efter de hidtil gældende regler, således at de ved nærværende lovforslag foreslåede regler alene finder anvendelse på tilskud, som ydes under den ny lovs virkeområde. Tilsvarende betragtninger gør sig gældende med hensyn til de i § 12, nr. 5 og 7, omhandlede afskrivninger på stiftelsesomkostninger, ekstraordinære rationaliseringsudgifter og goodwill.

Til § 242.

Ved forslagets § 15, nr. 9) begrænses fradragsretten for personligt pålignede skatter til indkomstskatten til kommune og kirke. Dette betyder, at der ikke er hjemmel til at fradrage erlagt statsskat, ej heller den efter de gældende regler pålignede indkomstskat til staten og den fælleskommunale udligningsfond, som betales i indkomstår, der lægges til grund for skatteår, for hvilke nærværende lovs regler gælder. Dette er også ganske naturligt og rimeligt, da de regler for udskrivning af indkomstskatten til staten for personer, der indeholdes i forslagets §§ 38 og 40, har skattefradragsrettens ovennævnte begrænsning som forudsætning og derfor indeholder en betydelig lavere skatteprocent, henholdsvis skatteskala, end det med den fulde skattefradragsrets bevarelse havde været muligt, hvis det nuværende skatteprovenu skal bevares nogenlunde.